

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	2022010025
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2022010025.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, v trestnej veci odsúdenej Mgr. L. Z., v konaní podľa zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2023 v Bratislave, o odvolaní odsúdenej Mgr. L. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 15. novembra 2022, sp. zn. 6Ntc/10/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdenej Mgr. L. Z. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 15. novembra 2022, sp. zn. 6Ntc/10/2022 rozhodol, že sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) v spojení s § 13 ods. 1, ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. uznáva a vykoná rozsudok Městského soudu v Praze zo 14. septembra 2021, sp. zn. 45T/8/2020, v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 30. marca 2022, sp. zn. 8To/2/2022, ktorým bola občianka Slovenskej republiky Mgr. L. Z., narodená XX. M. XXXX v N., trvale bytom E. XXX/X, A., okres N. (ďalej len „odsúdená“) uznaná za vinnú zo spáchania zločinu skrátenia dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona Českej republiky účinného do 30. júna 2016 spolupáchateľstvom podľa § 23 Trestného zákona Českej republiky, ktorý spáchala na tom skutkovom základe, že:

- najmenej v dobe od 22. mája 2014 do 25. marca 2015, po predchádzajúcej vzájomnej dohode o rozdelení činnosti, v spoločnom úmysle sústavne a systematicky neoprávnene krátiť daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty v súvislosti so zadovážovaním repkového oleja, určeného na výrobu metylenu repkového oleja, z iného členského štátu Európskej únie a jeho následným účelovým predajom v Českej republike cez reťazec obchodných spoločností ovládaných organizovanou skupinou páchatel'ov, jej členmi boli Ing. Z. I.V., H. S., S. K., I. I., V. O., Mgr. L. Z. a ďalší, kedy obchodné spoločnosti slúžili len ako fakturačné medzičlánky a tovary boli fakticky dodávané priamo od zahraničného dodávateľa ku konečnému odberateľovi spoločnosti H. Y. a.s. v Ú. J. X., pričom k zakrytiu skutočného cieľa trestnej

činnosti, a tu umelého znižovania cien repkového oleja formou plánovaného neuhradenia DPH prvým článkom v reťazci, organizovaná skupina vytvorila obchodné reťazce spoločností, jej členovu určovali, ktoré z nich sa v danom období zúčastnia obchodu s repkovým olejom, stanovovali fakturačnú cestu a cestu fakturačných úhrad s cieľom sťažiť kontrolu správcu dane nad predmetnými obchodmi, pričom týmto spôsobom postupovala obžalovaná celkom v 112 obchodných prípadoch konkrétne popísaných vo výroku rozsudku;

I.

spoločne so samostatne stíhanými Ing. Z. I., H. S., S. K. a I. I. najmenej od 22. mája 2014 do 25. júla 2014 - Ing. Z. I. ako predseda predstavenstva spoločnosti H. Y. a.s., H. S. ako konateľ spoločnosti N. N. s.r.o., S. K. ako konateľ spoločnosti M. s.r.o., a obžalovaná Mgr. L. Z., ktorá koordinovala činnosť I. I. a S. P., konateľa spoločnosti P. s.r.o., organizovali a realizovali obstaranie repkového oleja od zahraničných dodávateľov spoločností Y. M. N. M., IČ XXXXXXXXXX, so sídlom v K., a V. N. L. Q. Q., F. XXXXXXXXXX, so sídlom v K., cez ďalšiu zahraničnú spoločnosť P. s.r.o., prostredníctvom tuzemskej spoločnosti P. A. s.r.o., ktorej konateľom formálne zapísaným v obchodnom registri bol Z. J., ktorého ako osobu vhodnú pre úlohu bieleho koňa vytipovala k trestnej činnosti príslušným bezpracného zárobku presvedčil I. I., a to podľa inštrukcii V. O.Č., narodeného X. Z. XXXX, keď spoločnosť v skutočnosti ovládal I. I. a V. O.Č., ktorí po dohode s Ing. Z. I.S., H. S., S. K. a Mgr. L. Z. zapojili túto spoločnosť do nákupu repkového oleja a jeho následného predaja bez odvedenia DPH, keď I. I. zabezpečil najmenej vyhotovovanie účtovných dokladov a výbery v hotovosti z bankového účtu spoločnosti, ktorá bola v rámci fakturačného predpredaja repkového oleja na území ČR zaradená na pozíciu tzv. strateného obchodníka („missing trader“), cestou ďalších obchodných spoločností zaradených do reťazca na pozícii tzv. nárazníkového obchodníka („buffer“), ovládaných jednak S. K.Í., a to spoločnosťou V. s.r.o., N. X N. s.r.o., a M. s.r.o. a jednak H. S., a to spoločnosťou N. N. s.r.o., a ďalej cez spoločnosť D. O. K. s.r.o., kedy repkový olej bol v skutočnosti dodaný priamo od zahraničného dodávateľa konečnému príjemcovi spoločnosti H. Y. a.s., pričom boli uzrovené, že spoločnosťou P. A. s.r.o., ktorá bola mesačným platcom DPH, v rámci zabezpečenia tovaru z Z. a pri jeho následnom predaji v tuzemsku v rozpore s § 25 a 21 zákona o DPH nebude podané daňové priznanie a keď áno, budú úmyselne uvedené nepravdivé údaje, ktoré umožnia neoprávnené zníženie vlastnej daňovej povinnosti, konkrétne:

a) za zdaňovacie obdobie máj 2014 bolo spoločnosťou P. A. s.r.o. podané daňové priznanie na Finančný úrad pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 10, dňa 27. júna 2014 s vykázanou vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 65.526 Kč, ktoré však bolo dosiahnuté uvedením nepravdivých údajov najmenej v riadku 3 (obstaranie tovaru v Z.), kde neuviedli žiadnu sumu, a na riadku 40 (nárok na odpočet dane z prijatých zdaniteľných plnení od platcu), kde uviedli sumu DPH 16.357.574 Kč, hoci vedeli, že spoločnosť obchody, z ktorých by takýto nárok vyplýval, neuskutočnila, keď od začiatku nebolo s úhradou dane počítané, čím skrátili DPH najmenej o 306.190 Kč,

b) za zdaňovacie obdobie jún 2014 nebolo podané spoločnosťou P. A. s.r.o. daňové priznanie na Finančný úrad pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 10, hoci zdaniteľné plnenia prebehli, keď od začiatku nebolo s úhradou dane rátané, čím skrátili DPH vo výške najmenej 1.717.752 Kč,

a tak obžalovaná Mgr. L. Z. a Ing. Z. I., H. S., S. K., I. I. skrátili DPH o 2.023.942 Kč, čím spôsobili škodu Českej republike - Finančnému úradu pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 10;

II.

spoločne so samostatne stíhanými Ing. Z. I., H. S. a S. K.J., najmenej od 19. augusta 2014 do 9. decembra 2014 - Ing. Z. I. ako predseda predstavenstva spoločnosti H. Y. a.s., H. S. ako konateľ spoločnosti N. N. s.r.o., S. K.Í. ako konateľ spoločnosti M. s.r.o. a Mgr. L. Z. riadiaca spoločnosť P. D. s.r.o., organizovali a realizovali obstaranie repkového oleja najmenej od zahraničných dodávateľov spoločností W. W. A., so sídlom v V., V. N. L. Q. Q. M. A. P. A., so sídlom taktiež v V., cez slovenskú spoločnosť P. s.r.o., prostredníctvom tuzemskej spoločnosti P. D. s.r.o., ktorej konateľom

bol Y. K., občan S. republiky, ktorý však plnil iba úlohu bieleho koňa, spoločnosť v skutočnosti riadila Mgr. L. Z., pričom spoločnosť bola účelovo vložená do fakturačného reťazca nákupu repkového oleja a jeho následného predaja bez odvedenia DPH, keď spolupáchatelia sa medzi sebou vopred dohodli a spoločnosť v rámci fakturačného predaja repkového oleja na území ČR zaradili na pozíciu tzv. strateného obchodníka („missing trader“), cestou ďalších obchodných spoločností zaradených do reťazca na pozíciu tzv. nárazníkového obchodníka („buffer“), jednak Mgr. L. Z., a to spoločnosťou V. D. - F. s.r.o., jednak S.V. K.J., a to spoločnosťou M. s.r.o., a jednak H. S., a to spoločnosťou N. N. s.r.o., kedy bol tovar v skutočnosti dodaný priamo od zahraničného dodávateľa konečnému príjemcovi spoločnosti H. Y. a.s., pričom ráтали s tým, že spoločnosťou P. D. s.r.o., ktorý bola mesačným platcom DPH, v rámci zabezpečovania tovaru z Z. a pri jeho následnom predaji v tuzemsku, v rozpore s § 25 a 21 zákona o DPH nebude podané daňové priznanie a keď áno, budú úmyselne uvedené nepravdivé údaje, ktoré umožnia neoprávnené zníženie vlastnej daňovej povinnosti, konkrétne:

za zdaňovacie obdobie august 2014 bolo spoločnosťou P. D. s.r.o. podané daňové priznanie na Finančný úrad pre Jihomoravský kraj, Územné pracovisko Brno I, dňa 2. októbra 2014 s vykázanými nulovými hodnotami, vrátane vlastnej daňovej povinnosti, potom dňa 9. decembra 2014 dodatočné daňové priznanie - opäť s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 0 Kč, ktoré však bolo dosiahnuté uvedením nepravdivých údajov najmenej na riadku 40 (nárok na odpočet dane z prijatých zdaniteľných plnení od platcu) v podobe čiastky DPH 1.935.631 Kč, hoci vedeli, že spoločnosť obchody, z ktorých by taký nárok vyplýval, neuskutočnila, keď od začiatku nebolo s úhradou dane rátané, a to v prípade nasledovných dodávok repkového oleja:

vyššie uvedeným spoločným konaním tak obžalovaná Mgr. L. Z. a Ing. Z. I., H. S., S. K. skrátili DPH o 1.561.566 Kč, čím spôsobili škodu Českej republike - Finančnému úradu pre Jihomoravský kraj, Územné pracovisko Brno I;

III.

spoločne so samostatne stíhanými Ing. Z. I., H. S. a S. K.J., najmenej od 27. októbra 2014 do 25. decembra 2014 - Ing. Z. I. ako predseda predstavenstva spoločnosti H. Y. a.s., H. S. ako konateľ spoločnosti N. N. s.r.o., S. K. ako konateľ spoločnosti M. s.r.o. spolu s Mgr. L. Z. riadiacou spoločnosť U. I. s.r.o., organizovali a realizovali obstaranie repkového oleja najmenej od zahraničného dodávateľa spoločnosti A. P. A., prostredníctvom tuzemskej spoločnosti U. I. s.r.o., ktorej konateľom bol S. N., občan S. republiky, ktorý plnil iba úlohu bieleho koňa, v skutočnosti však bola spoločnosť riadená Mgr. L. Z., ktorá poskytla túto spoločnosť na nákup repkového oleja a jeho následného predaja bez odvedenia DPH, a ktorá sa na tomto postupe vopred dohodla s Ing. Z. I., H. S. a S. K., pričom spoločnosť bola v rámci fakturačného predaja repkového oleja na území ČR zaradená na pozíciu tzv. strateného obchodníka („missing trader“), cestou ďalších obchodných spoločností zaradených do reťazca na pozíciu tzv. nárazníkového obchodníka („buffer“), ovládaných jednak Mgr. L. Z., a to spoločnosťou P. D. s.r.o., jednak S. K.Í., a to spoločnosťou N. N. V.Q. M. M. s.r.o., a jednak H. S., a to spoločnosťou N. N. s.r.o., kedy bol tovar v skutočnosti dodaný priamo od zahraničného dodávateľa konečnému príjemcovi spoločnosti H. Y. a.s., pričom ráтали s tým, že spoločnosťou U. I. s.r.o., ktorá bola mesačným platcom DPH, v rámci zabezpečenia tovaru z Z. a pri jeho následnom predaji v tuzemsku, v rozpore s § 25 a 21 zákona o DPH nebude podané daňové priznanie a keď áno, budú úmyselne uvedené nepravdivé údaje, ktoré umožnia neoprávnené zníženie vlastnej daňovej povinnosti, konkrétne:

a) za zdaňovacie obdobie október 2014 bolo spoločnosťou U. I. s.r.o. podané daňové priznanie na Finančný úrad pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 6, dňa 28. novembra 2014, avšak s prázdnyimi riadkami v oddiele C, a napriek výzve správcu dane neprišlo k podaniu ani dodatočného alebo opravného daňového priznania, hoci zdaniteľné plnenia prebehli, keď od začiatku nebolo s úhradou dane počítané, čím skrátili DPH vo výške najmenej 1.170.388 Kč,

b) za zdaňovacie obdobie november 2014 nebolo spoločnosťou U. I. s.r.o. podané daňové priznanie na Finančný úrad pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 6, hoci zdaniteľné plnenia

prebehli, keď od začiatku nebolo s úhradou dane rátané, čím skrátili DPH vo výške najmenej 3.051.323 Kč,

vyššie uvedeným konaním tak obžalovaná Mgr. L. Z. a Ing. Z. I., H. S., S. K.Í. skrátili DPH najmenej o 4.221.711 Kč, čím spôsobili škodu Českej republike - Finančnému úradu pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 6;

IV.

spoločne so samostatne stíhanými Ing. Z. I., H. S., S. K.J. a spolu s S. I., Z. H. a S. Q. najmenej od 16. decembra 2014 do 25. apríla 2015 - Ing. Z. I. ako predseda predstavenstva spoločnosti H. Y. a.s., H. S. ako konateľ spoločnosti N.K. N. s.r.o., S. K.X. ako konateľ spoločnosti M. s.r.o. a ako osoba v skutočnosti riadiaca spoločnosť N. X. s.r.o. a Mgr. L. Z. ako osoba riadiaca spoločnosť F. P. N. s.r.o., ktorej konateľom bol Z. H., ktorý plnil iba úlohu bieleho koňa, ktorého ako osobu vhodnú pre úlohu bieleho H., ktorý plnil iba úlohu bieleho koňa, ktorého ako osobu vhodnú pre úlohu bieleho koňa vytipoval a dohodol S. I. (ktorý zomrel XX. Z. XXXX), ktorý spoločnosť riadil, najmä objednával repkový olej, prijímal a uhrádzal faktúry, tiež riadiaci do reťazca obchodu s repkovým olejom najneskôr od 12. februára 2015 zapojenú spoločnosť J. P. s.r.o., ktorej konateľom bol S. Q., pre úlohu bieleho koňa vytipovaný a zabezpečený Mgr. L. Z. - organizovali a realizovali obstaranie repkového oleja od zahraničných dodávateľov spoločností A. P. A., A. Y. N. L. Q. Q., so sídlom v K., M., so sídlom v K., W. N. N. L. Q. Q., so sídlom v K., M., so sídlom v K., W. N. N. L. Q. Q., so sídlom v K., a M. N.. L. Q..Q., so sídlom v K., cez slovenskú spoločnosť V. A.-D. s.r.o., prostredníctvom tuzemskej spoločnosti F. P. N. s.r.o., ktorá bola účelovo zaradená do fakturačného reťazca nákupu repkového oleja a jeho následného predaja bez odvedenia DPH, a zaradená na pozíciu tzv. strateného obchodníka („missing trader“), cestou ďalších obchodných spoločností zaradených do reťazca na pozíciu tzv. nárazníkového obchodníka („buffer“), ovládaných jednak Mgr. L. Z. - a to spoločnosťou J. P. s.r.o., jednak S. K.J. - spoločnosťou M. s.r.o. a N. s.r.o., jednak H. S. - spoločnosťou N. N. s.r.o., kedy bol tovar v skutočnosti dodaný priamo od zahraničného dodávateľa konečnému príjemcovi spoločnosti H. Y. M.N., pričom vopred ráťali s tým, že spoločnosťou F. P. N. s.r.o., ktorá bola štvrtročným platcom DPH, v rámci zabezpečenia tovaru z Z. a pri jeho následnom predaji v tuzemsku v rozpore s § 25 a 21 zákona o DPH nebude podané daňové priznanie a keď áno, budú úmyselne uvedené nepravdivé údaje, ktoré umožnia neoprávnené zníženie vlastnej daňovej povinnosti, konkrétne:

a) za zdaňovacie obdobie 4. štvrťroku 2014 bolo spoločnosťou F. P. N. s.r.o. podané daňové priznanie na Finančný úrad pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 3 dňa 3. februára 2015 s vykázanou vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 35.125 Kč, ktoré však bolo dosiahnuté uvedením nepravdivých údajov najmenej na riadku 3 (obstaranie tovaru v Z.), kde neuviedli žiadnu sumu, a na riadku 40 (nárok na odpočet dane z pri prijatých zdaniteľných plnení od platcu), kde uviedli sumu DPH935.500 Kč DPH, hoci vedeli, že spoločnosť obchody, z ktorých by takýto nárok vyplýval, neuskutočnila, keď od začiatku nebolo s úhradou dane počítané, čím skrátili DPH najmenej o 445.927 Kč,

b) za zdaňovacie obdobie 1. štvrťroku 2015 nebolo spoločnosťou F. P.M. N. podané daňové priznanie na Finančný úrad pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 3 hoci zdaniteľné plnenia prebehli, keď od začiatku nebolo s úhradou dane rátané, čím skrátili DPH najmenej o 8.383.352 Kč,

čím obžalovaná Mgr. L. Z. a Ing. Z. I.V., H. S., S. K., spoločne s Bc. S. I., Z. H. a S. Q. skrátili DPH o 8.829.279 Kč, čím spôsobili škodu Českej republike - Finančnému úradu pre hlavné mesto Praha, Územné pracovisko pre Prahu 10,

a obžalovaná Mgr. L. Z. tak spôsobilá celkovú škodu na DPH vo výške najmenej 16.636.498 Kč,

a ktorým jej bol podľa § 67 ods. 1 a § 68 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky uložený peňažný trest vo výmere 200 denných sadzieb, kde denná sadzba predstavuje 8.000 Kč, celkom vo výmere 1.600.000 Kč.

Krajský súd podľa § 13 ods. 2 a § 19 zákona č. 183/2011 Z. z. s poukazom na § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil odsúdenej peňažný trest 65.439,67 Eur.

Zároveň krajský súd podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. s poukazom na § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil odsúdenej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 400 dní pre prípad, že by mohol byť výkon peňažného trestu úmyselne zmarený a podľa § 18 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. s poukazom na § 57 ods. 2 Trestného zákona rozhodol, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá Slovenskej republike.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že 29. júla 2022 mu bolo doručené osvedčenie podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie vydané 17. júna 2022 (ďalej len „Osvedčenie“), rozsudok Městského soudu v Praze zo 14. septembra 2021, sp. zn. 45T/8/2020, rozsudok Vrchního soudu v Praze z 30. marca 2022, sp. zn. 8To/2/2022 a platobná výzva z 19. apríla 2022. Krajská prokuratura v Trnave (ďalej len „prokuratura“) vyjadrila v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. súhlasné stanovisko s uznaním a vykonaním rozsudku Městského soudu v Praze zo 14. septembra 2021, sp. zn. 45T/8/2020, v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Praze z 30. marca 2022, sp. zn. 8To/2/2022 na území Slovenskej republiky v celkovej výške peňažnej sankcie 1.600.000,- Kč (65.439,67 Eur), ktorá predstavuje peňažný trest. Krajský súd v napadnutom rozsudku v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. skúmal obojstrannú trestnosť skutku a dospel k záveru, že skutok je trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, konkrétne sa jedná o zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala odsúdená prostredníctvom obhajkyne JUDr. Martiny Mrázovej, advokátky v Bratislave, odvolanie doručené krajskému súdu 14. decembra 2022 (č. l. 126 - 149 spisu), v ktorom uviedla, že s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok EŠLP z 25. novembra 2011 vo veci Mucha proti Slovenskej republike a rozsudku EŠLP z 21. júna 2011 vo veci Fruni proti Slovenskej republike) nebolo dodržané jej ústavné právo na zákonného sudcu, jedná sa o zjavne nespravodlivý proces a bolo porušené jej právo na prístup k súdu v súlade so zásadou in dubio pro reo, čo bráni uznaniu a výkonu peňažnej sankcie na území Slovenskej republiky. Považuje za neprípustné, aby na uznanie a výkon rozhodnutia boli do iného členského štátu EÚ zasielané rozhodnutia, ktoré sú síce formálne právoplatné, avšak odsúdená sa od Nejvyššího soudu České republiky, dozvedela o postúpení jej podaní označeného ako dovolanie Ministerstvu spravodlnosti České republiky, ako podnet pre porušenie zákona a súčasne jej bol doručený rozsudok krajského súdu, ktorým sa uznáva rozsudok súdu o ktorého zákonnosti vyslovil pochybnosti najvyšší súd štátu pôvodu. Odsúdená si je vedomá, že princípom uznania cudzieho rozhodnutia je zákaz preskúmavania uznávaného rozhodnutia vo veci samej, pretože uznávajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami a právnymi závermi ku ktorým dospel súd štátu pôvodu, avšak úlohou štátu, ktorý rozhoduje o uznaní cudzieho rozhodnutia je posúdenie, či boli práva dotknutej osoby dodržané, resp. konštatovať ich prípadné porušenie, čo zakladá dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa čl. 7 os. 2 písm. g) rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV v znení rámcového rozhodnutia 2009/299/SVV, ktorým sa menia rámcové rozhodnutia 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV, 2008/947SVV, ktorým sa posilňujú procesné práva osôb a podporuje uplatňovanie zásady vzájomnosti uznávania rozhodnutí na rozhodnutia vydané v konaní, v ktorom boli porušené práva dotknutej osoby. Odsúdená má za to, že v konaní neboli splnené zákonom stanovené predpoklady na vydanie napadnutého rozsudku o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia o peňažnej sankcii a sú dané dôvody na odmietnutie uznania v zmysle § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 183/2011 Z. z., pretože konanie, v ktorom bola odsúdená uznaná za vinnú, nespĺňa požiadavky na spravodlivý proces v zmysle čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, bolo porušené jej právo na rešpektovanie prezumpcie nevinoty v zmysle čl. 38 a čl. 40 Listiny základných práv a slobôd, pretože rozsudkom Městského soudu v Praze bola vopred odsúdená už 7. mája 2021 (rozsudok vo veci Vrbický a spol.), čím bolo porušené právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd. Dve sudkyne senátu, ktoré rozhodovali vo veci Vrbický a spol., prejedli vinu odsúdenej, preto boli nezákonnými sudkyňami a mali byť vylúčené.

Odsúdená k odvolaniu priložila postúpenie podania z 19. októbra 2022, ktorým Najvyšší soud Českej republiky postúpil podanie odsúdenej z 27. júla 2022 označené ako dovolanie Ministerstvu spravodlnosti, ako podnet pre porušenie zákona. Zároveň odsúdená k odvolaniu priložila svoje dovolanie z 27. júla 2022.

Odsúdená navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „odvolací súd“), aby v zmysle § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 183/2011 Z. z. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku z dôvodu nenaplnenia § 516 ods. 1 Trestného poriadku

Krajský súd zaslal odvolanie odsúdenej na vyjadrenie prokuratúre, ktorá sa do času konania neverejného zasadnutia na odvolacom súde k podaniu nevyjadrila.

Odvolanie odsúdenej bolo spolu s trestným spisom predložené odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní 2. januára 2023, ktorý preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdenej je prípustné a bolo podané oprávnenou osobou - povinná (§ 11 ods. 5 zákona č. 183/2011 Z. z.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku), avšak odvolanie odsúdenej nie je dôvodné.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. súd rozhodne bez zbytočného odkladu o tom, či sa rozhodnutie o peňažnej sankcii uzná a vykoná (ďalej len „rozhodnutie o uznaní a výkone“)

a) na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu,

b) bez nariadenia hlavného pojednávania, verejného zasadnutia alebo neverejného zasadnutia, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal správny orgán štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm.

a) sa rozhoduje rozsudkom a o uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. b) sa rozhoduje uznesením. O uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. b) rozhoduje vyšší súdny úradník.

Podľa § 11 ods. 5 zákona č. 183/2011 Z. z. proti rozsudku podľa odseku 2 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Proti uzneseniu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať povinný; o sťažnosti rozhoduje sudca a proti rozhodnutiu sudcu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 23 zákona č. 183/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 21 zákona č. 183/2011 Z. z. na preskúmavanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia o peňažnej sankcii vydanom v Slovenskej republike sú príslušné súdy Slovenskej republiky.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 183/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť

1. peňažný trest,
2. pokutu,
3. náhradu škody priznanú poškodenému voči odsúdenému v trestnom konaní,
4. trovy trestného a správneho konania,
5. peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely alebo v prospech poškodených trestnými činmi.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z., ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z., ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. Náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest môže krajský súd uložiť, len ak justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení takú možnosť pripustil, pričom trestná sadzba uloženého náhradného trestu nesmie presiahnuť hranicu, ktorá je v osvedčení týmto orgánom uvedená, a zároveň hranicu trestnej sadzby náhradného trestu podľa Trestného zákona.

Podľa § 4 zákona č. 183/2011 Z. z. rozhodnutie o peňažnej sankcii členského štátu možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak povinný má na území Slovenskej republiky bydlisko, sídlo, majetok alebo príjem.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdená má bydlisko (trvalý pobyt) v A., E. XXX/X, okres N., Slovenská republika (č. l. 51 spisu), a teda bola splnená jedna z alternatívnych podmienok pre uznanie a výkon peňažnej sankcie členského štátu v ustanovení § 4 zákona č. 183/2011 Z. z.

Vo veci zároveň rozhodoval príslušný krajský súd (§ 9 ods. 2 zákon č. 183/2011 Z. z.) na základe slovenského prekladu doručeného originálu osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii (č. l. 92 - 97 spisu).

V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. bolo o uznaní a vykonaní rozhodnutia rozhodnuté na neverejnom zasadnutí formou rozsudku (č. l. 112 - 115 spisu), čomu predchádzalo písomné vyjadrenie prokurátora (č. l. 101), potvrdenie Městského soudu v Praze, že odsúdená z uloženého peňažného trestu neuhradila ani jeho pomernú časť (č. l. 107 spisu) a právne relevantný postup príslušných orgánov konajúcich v posudzovanej veci.

Pokiaľ ide o otázku posudzovania trestnosti skutku podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, odvolací súd sa stotožnil s krajským súdom ohľadom toho že skutok, ktorého sa odsúdená dopustila, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, t. j. odsúdená bola v štáte pôvodu právoplatne odsúdená za skutok (vyššie uvedený), ktorý bol v štáte pôvodu právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona Českej republiky účinného do 30. júna 2016 v spolupáchateľstve podľa § 23 Trestného zákona Českej republiky, ktorý podľa právneho poriadku Slovenskej republiky možno právne kvalifikovať ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (§ 3 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z.).

Odvolací súd konštatuje, že v konaní nezistil žiadny dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie odsúdenej podľa § 12 zákona č. 183/2011 Z. z., a preto správne a v súlade so zákonom podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Odsúdená v odvolaní namietala že v konaní, v ktorom bola uznaná za vinnú, neboli dodržané jej ústavné práva a sú dané dôvody na odmietnutie uznania a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii v zmysle § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 183/2011 Z. z., pretože konanie, v ktorom bola uznaná za vinnú, nespĺňa požiadavky na spravodlivý proces.

Odvolací súd uvádza, že nie je oprávneným orgánom na hodnotenie konania, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o vine odsúdenej v štáte pôvodu. Odsúdená správne vo svojom odvolaní konštatovala, že predmetom konania o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia nie je preskúmavanie uznávaného rozhodnutia vo veci samej, súd je viazaný skutkovými zisteniami a právnymi závermi, ku ktorým dospel súd štátu pôvodu. V zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 183/2011 Z. z., na ktoré odsúdená poukázala, je odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii v prípade, ak z osvedčenia vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii. Originál predmetného osvedčenia bol krajskému súdu zaslaný Městským soudem v Praze a nevyplyvajú z neho žiadne možné porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, ako tvrdí odsúdená. Námietky, ktoré odsúdená uviedla vo svojom dovolaní budú predmetom preskúmania Ministerstva spravodlnosti Českej republiky a prípadného dovolacieho konania.

Podmienky na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii boli v zmysle zákona č. 183/2011 Z. z. splnené, a zároveň nebol zistený žiadny z dôvodov na jeho odmietnutie v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 183/2011 Z. z.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok